

Trý óhøpp friggja-kvøldið

Runavík: Friggjadag-in og friggjakvøldið var úr at gera hjá politinum í Runavík, orsakað av ferðsluóhøppum í teirri lúnsku hálkuni.

Fyrst stoyttu tveir bil-saman vestan Eysturoyartunnlin seinna-partin kl. 16.39. Báðir bilarnir høvdu kvinnuligan førara, og onnur av kvinnunum noyddist á skaðastovuna fyri at fáa viðgerð fyri onkr-an snudd.

Friggjakvøldið kl. 20.18 fór ein bilur út av vegnum norðan fyri Æðuvík, tá hann mætti einum øðrum og skuldi halda av.

Politiið noyddist aftur at fara til Eysturoy-artunnlin kl. 22.30, tá ein bilur á veg eystur-efur var gliðin út av vegnum og hevði rent inn í tunnismunnann.

hj.

Herverk í skúlanum á Tvøroyri

Tvøroyri: Leygardag-in fekk politiið frábod-an um, at herverk varð fram í skúlanum á Tvøroyri.

Ótargar høvdu brot-ið seg inn gjøgnum ein rút. Viðari høvdu teir brotið hurðina inn í matarhøllina, har teir høvdu brotið fløskur og annað. Eisini ein rútur í síðupartinum av hurð-ini var brotin.

Skaðin er fyri nakrar túsund krónur.

hj.

Bundna uppspar-ingin fer ikki av hjá øllum

Í farnu viku skrivaði Tíðindablaðið Síðalitur, at fólk mistu ta bundnu uppsparingina, tí hon fór til búgvíð hjá Fossbankanum.

Tað eru tó ikki øll, ið missa hana, tí hjá teim-um, ið ikki hava skuld í Fossbankanum, verður hon mótróknað, meðan hini fáa hana setta inn í onkran av hinum pen-ingastovnunum.

hj.

Sjónarmið

Sethúsaeigarafelag – og hvat so?

Eitt landsumfatandi set-húsaeigarafelag við ein-ari undirtøku, sum helst setur heimsmet í mun til fólkatalið, er skjótt ein veruleiki í Føroyum. Set-húsaáðnarakreppan er eitt, men at hesin felagsskap-ur eisini er trýst fram av tí »omanfrá og niður«-og »vit vita best«-hug-burði, ið okkara fólk-avald, okkara(?) banka-stjórar og okkara al-mennu/hálvalmennu »stovu-stjórar« í dag sýna tí fólk, teir eru settir at tæna, ja, tað ivast eingin í uttan júst hesin maktaðal.

Eins og primadonnain krógvar rukkurnar við al-skyns smyrsl áðrenn hon fer á pallin, krógvar hes-in maktaðal sínar »rukk-ur« – sín veikleika, síni mistøk og sína maktgírd – við alskyns umbering-um og ósannindum, áðrenn hann lýtaleysur í egnum eygum, stígur fram fyri fólk.

Men hin vegin: Tá stig-takaramir fyri felags-kapin mæla fólk til at »frysta fólk úti í einum grannalagi, ið keyptu hús fyri biligan penga á tvingisuppspøði, sam-stendis sum annar mátti flyta út« (Dimmalætting 15. jan.) og alt fundar-fólk (300 í tali) tekur undir við hesum, ja, so má rópast »varsko«, so

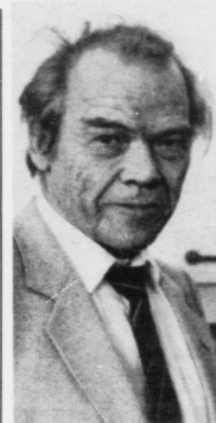
tað dunar í fjøllum, tí tá er felagsskapurin sjálvur um at falla í somu grøv sum maktaðalin. Slíkt hevur einki við rættvísi at gera, tí tað kann eins væl ganga út yvir ósek (t.d. børn). Tá er bert tal-an um at birta undir enn meiri øvund og hatir enn valdar í dag, og tað byggir einki land upp aftur.

Við hesum er ikki sagt, at vit ikki í verki skulu sýna okkara ónøgd við ta vaksandi órættvísi og ta eyðmýkjandi manna-minking, ið fer fram í okkara samfelag í dag. Tvørturímóti kunnu vit í hjartanum »rættvíst« gera hetta við t.d. at mæla lim-unum frá at keypa hús »fyri biligan penga á tvingisuppspøði«, vit kunnu leinka okkum til húsin hjá teimum, ið skulu tveitast á gøtuna, vit kunnu mæta so fjøl-ment upp í landsstýrin-um, í bankunum, og í tinginum, at ikki er inn-komandi hjá maktaðalin-um osfr. Hjálpa eingi slík tiltøk, kunnu við sjálvandi sum seinasti útvegur øll sum ein nokta at rinda rentur og avdrátt av øll-um lánun.

At hesin »seinasti út-vegur« ikki má nýtast til at vinna okkum sjálvum órættvísar fyrimunir (og tá meini eg ágóðar, ið

ikki eru lívsneyðugir), men bert sum eitt trýst at fáa bót um kor teirra, ið veruliga eru illa fyri, sigur seg sjálv. Er breið semja um tað, eigur hesin »seinasti útvegur« eisini at kunna nýtast til at »trýsta« fram tiltøk, sum gera tað livilig aftur á hesum klettum. T.d. kann felagsskapurin virka sum eitt brúkarafelag og »trýsta« okkara handlar og heilsulur at keypa fôr-oyskt framleiddar vørur fram um (sjálvandi tá tær eru kappingarførar í prisi og dygd), »trýsta« teir at halda uppat/minka um at pakka neyðsynjarvørur í plastikk (t.d. selja føði-vørur, vaskieivni o.a.m. í »leysari vekt«) osfr.

Øll vilja vit hava landið upp á fótur aftur, men tað eydnast bert um fólk-aviljin er í samljóði við færd politikk, og tað er hann ikki, tí dag hava okkara politikarar í veru-leikanum bert ein lítlan brotpart av fólkunum aftan fyri seg. Tí hevur hesin felagsskapur eftir mínari áskoðan eisini beinleiðis skyldu at virka sum eitt jarnbrottur fyri aftur at skapa samljóð millum fólk og færdan politikk. Málini er mong: Fólkafraflyttingin MVG- og skattaskipanin Minstamark fyri at liva eitt manssmuligt lív

Stjóra- og annað »svans« í landsums-tingini Handilskvotaskipanin Føroya Fiskavirking o.s.fr.

Ein landsumfatandi »nei-felagsskapur« byggir einki land upp. Tí má felagsskapurin ongantíð missa úr eygssjón, at fyri hvørt »nei«, ið verður sagt, má sigast minst tvey »ja«.

Onkur landsstýrismað-ur vildi herfyri vera við, at við tí makt hesin landsumfatandi felags-kapur fær um hendur, so er vegurin til anarki í landinum ikki fjarlagin. Hetta fortelur meira um landsstýrismannin sjálv-an og um tað álit hann hevur til tey, ið hava valt hann, enn um vandan fyri anarki, skapt av felags-kapinum. Tann vandan hava okkara fólkavaldu longu skapt.

Felagsskapurin er í dag kanska tann einasti møguleiki vit hava at fáa landið upp á fótur aftur!

Tormóður Dahl

Ferðslu-óhøpp í hálkuni

Tvøroyri: Tvey smá ferðsluóhøpp hendu um vikuskiftið á Tvøroyri. Annað leygardag-in, tá ein bilur fór á glið, so hann rendi á ein par-keraðan bil. Sunnudag-in var eisini ein bilur fyri óhappið, orsakað av hálkuveðrinum.

hj.

Húsa-ófriður í Syðrugøtu

Runavík: Politiið varð tíðliga leygarmorgunin boðsent at koma til Syðrugøtu vegna húsa-ófrið.

Men hóast jalousi og annað hevði elvt til, at friðurin hevði verið úti, eydnaðist politinum at mæla so mikið, at alt endaði aftur í øllum góðum.

hj.

Náddi ikki at bakka

Runavík: Um mið-dagsleitið leygardagin rendu tveir bilar saman Innan Glyvur, tá teir møttust. Annar skuldi bakka fyri hinum, men hann náddi ikki at fáa bilin fluttan, fyrr enn hin bilurin rendi á hann. Ikki stóðst stóru skaði av óhappinum.

hj.

Óhøppini hendu hósdagin

Klaksvík: Heldur ikki Klaksvíkin slapp und-an ferðsluóhøppum, nú hálkun aftur gjørdi vart við seg.

Meðan einki ferðslu-óhøpp hendi leygar-dagin ella sunnudagin, vóru trý hósdagin og eitt friggjakvøldið.

hj.

Mintust tit til

HALDARAGJALDIÐ

Tit fáa skjótast blaðið aftur, siga tit okkum frá, tá galdið er.

Arne Weihe Joensen, politistur, deyður

Friggjadagin andaðist Arne Weihe Joensen, politistur, á Glyvrum, 56 ára gamal. Í longri tíð hevði hann havt krabbamein, men loksins vann sjúkan á honum.

Arne Weihe Joensen var í starvi á Politistøðini í Runavík so leingi, heilsan á nakran hátt loyviði tí, men

síðani á páskum í fjór hevði hann ikki arbeitt. Heima varð hann væl ansaður av konuni Annu. Tey áttu trý børn – eina dóttir og tveir synir.

Eftir at hava verið niðri í Danmark á skúla í tvey ár kom Arne heim til Føroya at arbeiða sum politistur í

1967. Fyrst var hann í tvey ár í Runavík, fyri síðani at arbeiða eitt ár vesturi í Vág-um. Men í 1971 kom hann aftur á stöðina í Runavík, og har var hann so í 22 ár.

Tá börn kora heim í poli-tibilinum leygardagin, varð koyrt fram við Politistø-ðini, har steðgað varð, sam-

stundis sum tøg varð hild-in í ein minutt.

Arne Weihe Joensen var vældámdur millum starvs-felagar sínar og fólk annars, og eisini tíðindafólkini her á Síðaliturinum hava alt gott at bera Arna sum einum al-tíð fyrirkomandi persóni.

hj.